

بررسی ارتباط بین عفونت باهلیکوباکتریلوری و سقط خودبه خودی اول

مجتبی ملک^{۱*} (M.D)، راهب قربانی^۱ (Ph.D)، مرضیه نامنی^۳ (M.D)، شاهرخ موسوی^۱ (M.D)، فرهادملک^۱ (M.D)، رحیمه اسکندریان^۱ (M.D)، محمد فراتوش^۱ (M.D)، محمدرضاتمدن^۱ (M.D)

()

(

()

(

چکیده

سابقه و هدف: سقط خود به خودی شایع ترین عارضه حاملگی می باشد. فاکتورهای متعددی در روند سقط مطرح شده که تعدادی از آن ها به اثبات رسیده است. هم چنین تلاش برای یافتن عوامل مسبب جدید ادامه دارد. از جمله عوامل مطرح در سقط خود به خودی عفونت های مزمن می باشد. در مطالعه حاضر ارتباط عفونت با هلیکوباکتریلوری (HP) با سقط خود به خودی اول مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش ها: در این مطالعه ۷۰ نفر از خانم های باسقط خود به خودی اول و ۶۷ نفر از زنان با زایمان طبیعی در محدوده سنی ۲۹-۲۰ سال در شهر سمنان در سال ۱۳۸۴ مورد بررسی قرار گرفتند و برگه مربوط به اطلاعات بیمار با مصاحبه با بیمار تکمیل گردید. سپس ۵ سی سی خون از بیماران گرفته و جهت بررسی تیتر IgG اختصاصی هلیکوباکتریلوری به روش ELISA به آزمایشگاه ارسال شد. با استفاده از آزمون من ویتنی و هم چنین با محاسبه نسبت شانس (Odds Ratio=OR) و فاصله اطمینان مربوطه، تحلیل داده ها در سطح معنی داری ۵ درصد انجام شد. یافته ها: میانگین سنی (انحراف معیار) افراد باسقط خود به خودی ۲۳/۰±۲/۶ و افراد گروه شاهد ۲۳/۸±۲/۷ بوده است. توزیع سنی دو گروه تفاوت معنی دار نداشت (P=۰/۰۷۶). ۴۵/۷ درصد از خانم های با سقط خود به خودی اول و ۲۵/۴ درصد گروه شاهد، مبتلا به HP بودند. ارتباط معنی داری بین سقط خود به خودی و ابتلا به عفونت HP دیده شد (OR=۲/۴۸ /۰۹۵ CI: ۱/۱۳-۵/۴۶، P=۰/۰۱۳)

نتیجه گیری: این مطالعه همراهی سابقه عفونت HP باسقط خود به خودی را نشان می دهد. رابطه علت و معلولی بین این دو، نیاز به مطالعات وسیع تری دارد.

واژه های کلیدی: هلیکوباکتریلوری، سقط خود به خودی اول، عفونت مزمن، عوارض حاملگی

مقدمه

)

[]

(

[]

[]